

**Consiliul Superior al Magistraturii
Institutul Național al Magistraturii**

**Concurs de admitere la Institutul Național al Magistraturii
2021-2022**

**PROCES VERBAL
De motivare a soluțiilor date contestațiilor la barem pentru disciplina
Drept civil**

11 octombrie 2021

Întocmit de Comisia de soluționare a contestațiilor – Drept civil, cu privire la contestațiile la baremul de notare și evaluare, formulate de candidații menționați în anexa atașată la prezentul, în temeiul art. 21 din Regulamentul privind admiterea la Institutul Național al Magistraturii, referitoare la baremul stabilit pentru testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice la materia: Drept civil.

Au fost formulate contestații de către 34 de candidați, cu privire la următoarele întrebări:

- Întrebarea 6 G1 (7-G2; 23-G3; 5-G4) - contestată de un candidat
- Întrebarea 13 G1 (8-G2; 18-G3; 9-G4) - contestată de un candidat
- Întrebarea 14 G1 (18-G2; 16-G3; 15-G4) - contestată de un candidat
- Întrebarea 15 G1 (25-G2; 19-G3; 19-G4) - contestată de 26 candidați.
- Întrebarea 16 G1 (12-G2; 25-G3; 25-G4) - contestată de 3 candidați.
- Întrebarea 17 G1 (21-G2; 9-G3; 22-G4) - contestată de 2 candidați.
- Întrebarea 18 G1 (3-G2; 11-G3; 17-G4) - contestată de un candidat
- Întrebarea 21 G1 (24-G2; 8-G3; 18-G4) - contestată de un candidat
- Întrebarea 22 G1 (1-G2; 14-G3; 16-G4) - contestată de un candidat
- Întrebarea 23 G1 (9-G2; 17-G3; 6-G4) - contestată de un candidat
- Întrebarea 24 G1 (2-G2; 22-G3; 20-G4) - contestată de 2 candidați.

La întrebarea nr. 6, grila 1, contestată de un candidat, varianta A este incorectă, căci ignoră posibilitatea rezoluțiunii sau reziliere prin declarație unilaterală, iar art. 2.525 C.civ. distinge între ipoteza rezoluțiunii judiciare și cea a rezoluțiunii unilaterale. Nu se poate susține cu temei că enunțul ar fi neclar, căci sensul acestuia este de a se verifica dacă întotdeauna termenul de prescripție curge de la data rămânerii definitive a hotărârii (caz în care enunțul ar fi corect) ori dacă există și alte situații (precum data rămânerii irevocabile a declarației unilaterale de rezoluțiune), caz în care enunțul este incorect.

Întrebarea nr. 13, grila 1, contestată de un candidat. Contestația nu poate fi primită, căci se întemeiază pe o lectură greșită a prevederilor art. 1199 C.civ. Potrivit acestui text de lege, oferta sau acceptarea (deci, după caz) poate fi retrasă dacă retragerea (ofertei sau acceptării, după caz) ajunge la destinatar anterior ori concomitent cu oferta sau, după caz, cu acceptarea. Așadar, nu se poate retrage oferta până când ajunge la destinatar acceptarea; retragerea ofertei trebuie să se facă cel mai târziu concomitent cu ajungerea ofertei la destinatarul acesteia care, astfel, este lipsit de ocazia de a accepta oferta retrasă.

Întrebarea nr. 14, grila 1, contestația formulată de un candidat, întemeiată pe dispozițiile art. 1.349 C.civ., nu poate fi primită. Potrivit art. 1.369 C.civ., cel care l-a îndemnat sau l-a determinat pe altul să cauzeze un prejudiciu (...) răspunde solidar cu autorul faptei. Așadar, varianta B este corectă.

Întrebarea nr. 15, grila 1, contestată de 26 candidați

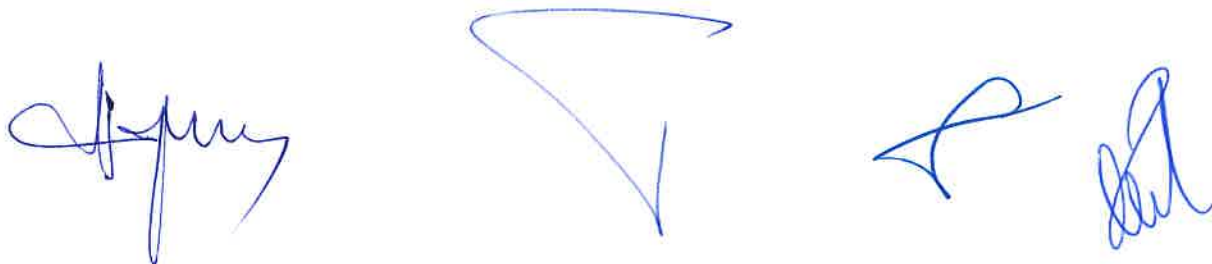
Comisia constată că răspunsul cuprins în barem (variantele A și B) nu este singurul răspuns corect.

În ce privește caracterul derogatoriu al art.1405 alin.2 C.civ. este de observat ca în textul art.1402 alin.2 teza II C.civ. expresia „numai atunci când” se refera la certitudinea neproducerii evenimentului. Sub acest aspect, varianta A reprezintă în esență, o afirmație neexclusivă, deoarece „numai” marchează gradul siguranței neproducerii evenimentului și nu este de natură să excludă ipotezele derogatorii de la acest text, atunci când acestea sunt bazate pe alte împrejurări, precum realizarea cu rea-credință a evenimentului.

Totuși, nu poate fi exclusă nici interpretarea rezonabilă conform căreia expresia „numai atunci când” introduce în enunțul variantei A un caracter exclusiv. Această interpretare este favorizată de preluarea numai în parte în enunțul variantei A a textului de la art.1402 alin.2 teza II C.civ., care conduce la îndepărtarea variantei de răspuns de ipoteza textului legal – *neproducerea evenimentului*. În acest context interpretativ, devin corecte susținerile conform cărora ipoteza realizării evenimentului cu rea-credință este de natură să reprezinte o derogare de la ipoteza enunțată de varianta A și în conflict cu natura exclusivă a enunțului acesteia. Pentru aceste motive se consideră corecte și răspunsurile care au indicat numai varianta B.

În fine, contrar unor contestații, varianta A este corectă și în ipoteza stipulării unui termen, căci în cazul împlinirii acestuia, este cert că evenimentul, astfel cum a fost convenit de părți a se produce (în termenul respectiv) nu mai are cum să se producă.

Așa fiind, se vor puncta alternativ a fi corecte variantele de răspuns A și B, respectiv doar varianta B (art. 20 alin.3 din Regulament).

Întrebarea nr. 16, grila 1, contestată de trei candidați; contestația care argumentează corectitudinea variantei A, în considerarea art. 1.526 C.civ., nu poate fi primită, căci textul de lege extinde efectul punerii în întârziere doar asupra codebitorilor solidari cu cel notificat, în vreme ce enunțul privește pe toți debitorii unei obligații indivizibile, iar potrivit art. 1.426 alin.2 C.civ., în lipsă de stipulație contrară, creditorii și debitorii unei obligații indivizibile nu sunt legați solidar. Enunțul A nu poate fi considerat așadar corect în generalitatea sa, în lipsa unei referiri la solidaritatea obligației.

În ce privește varianta C, nu există nicio regulă sau principiu de drept care să interzică creditorului să ceară ca toți debitorii să facă plata în același timp, iar în cazul unei obligații indivizibile nici nu se poate executa obligația altfel decât simultan. În dreptul privat, ceea ce nu este interzis expres este permis, nefiind necesar un text expres pentru a fi corectă varianta C.

Întrebarea nr. 17, grila 1, contestată de doi candidați, enunțul variantei B este incorect, căci conform acestuia este permisă reducerea cuantumului penalității până la valoarea obligației principale, deci inclusiv într-un quantum egal cu aceasta. Acest enunț contravine însă dispozițiilor art. 1.541 alin.2 C.civ., care prevede că penalitatea redusă trebuie să rămână superioară obligației principale.

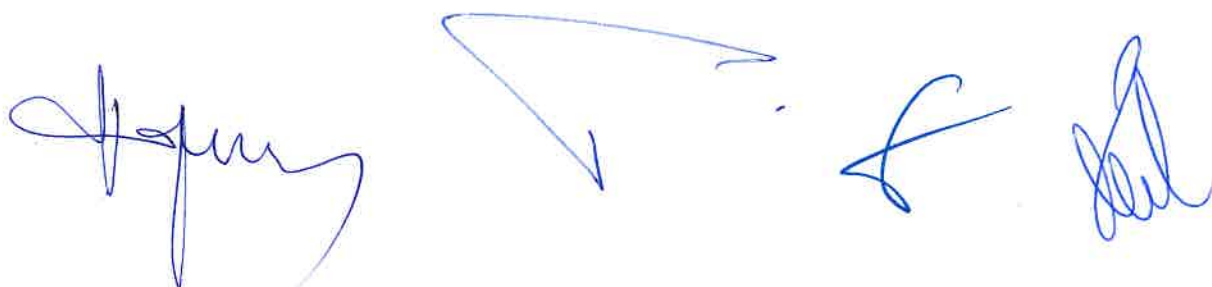
Întrebarea nr. 18, grila 1, contestată de un candidat, care învederează că varianta A este corectă în raport de prevederile art. 1.593 alin.3 C.civ. În aceste condiții, contestația este fără obiect, căci baremul identifică varianta A ca fiind corectă.

Întrebarea nr. 21, grila 1, contestată de un candidat. Contestația care privește varianta B nu poate fi primită față de dispozițiile art. 1.299 C.civ., conform cărora contractul este anulabil atunci când consimțământul reprezentantului este viciat. Dacă însă viciul de consimțământ privește elemente stabilite de cel reprezentat, contractul este anulabil numai dacă voința acestuia din urmă (deci nu și a reprezentantului) este viciată.

Așadar, din enunț nu rezultă că viciul nu poate fi al reprezentantului, astfel cum fără temei se susține în contestație; enunțul are în vedere ipoteza în care viciul de consimțământ privește elemente stabilite de cel reprezentat – în cazul acestor elemente, vicierea consimțământului reprezentantului nu mai prezintă relevanță.

Întrebarea nr. 22, grila 1, contestată de un candidat. Contestația îndreptată împotriva variantei C de răspuns este nefondată, căci, pe de-o parte, enunțul corespunde în tot dispozițiilor art. 1.549 alin.2 teza a II-a C.civ. Pe de altă parte, nu se poate susține că varianta C ar fi greșită pentru că nu se menționează expres că executarea obligației asumate prin contractul plurilateral este divizibilă. Fiecare parte a contractului plurilateral se obligă la o prestație distinctă. Așadar, în economia textului de lege reprodus prin enunțul contestat, urmează a se analiza dacă în contextul întregului contract prestația neexecutată de către una dintre părți are sau nu caracter esențial (prin ipoteză, celelalte părți și-au executat propriile prestații), iar dacă răspunsul este afirmativ, urmează a se dispune rezoluțiunea totală; în caz contrar, se va avea în vedere o soluție de rezoluțiune parțială.

Întrebarea nr. 23, grila 1, contestată de un candidat; varianta A este corectă, căci exprimă regula cuprinsă în art. 1.560 alin.2 C.civ., fără a face referire la materia contractului de întreținere, care

cuprinde într-adevăr o regulă derogatorie în cuprinsul art. 2.559 C.civ. Or, enunțul corespunzător unei reguli generale nu poate fi considerat greșit în considerarea unei excepții la care întrebarea nu face trimitere. Nu rezultă din varianta A că regula generală nu ar comporta nicio excepție.

Întrebarea nr. 24, grila 1, contestată de doi candidați, varianta C este corectă, căci se referă la termenul care poate fi stipulat în mod eficace, potrivit regulilor de drept aplicabile în cauză (iar acest termen este de cel mult 5 ani), fiind așadar corespunzător prevederilor art. 1.758 alin.2 C.civ.

Comisia de contestații,

... - _____
... - _____
... - _____
... - _____

